

[Ib Christensen]

gram i en dagsorden. Man skal lægge en dagsorden frem, som regeringen i hvert fald har svært ved at undslå sig for, og hvor man tager regeringen på ordet. Så selv om det ikke er forkert, hvad der står i venstres og de konservatives dagsorden, vil jeg sige, at skulle vi have udformet den, skulle der have stået noget med jord-, bolig- og skattereform, som hører med i billedet. Men nu vel, det er ikke forkert, hvad der står, vi vil ikke stemme imod den, hvis den kommer til afstemning, men vi mener, at man skulle præcisere lidt mere og tage regeringen mere på ordet, fordi den formulering, dagsordenen har fra venstre og konservative, jo ikke er acceptabel for regeringen.

Om fremskridtspartiets dagsorden vil jeg sige, at jeg afviser ikke, at fremskridtspartiet er eksperter, når det drejer sig om ragnarok. Men dagsordenen er jo ikke konstruktiv; den siger ikke, hvem der skal komme i stedet for den nuværende regering, den siger overhovedet ikke noget om den politik, der skal føres i stedet for, så den stemmer vi selvfølgelig imod i givet fald.

Derfor skal jeg slutte med på denne baggrund og på baggrund af de ord, jeg just har citeret fra statsministeren, at fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, et dagsordensforslag, som – om det blev vedtaget – ville betyde, at regeringen måtte opgive sin Margaret Thatcher-politik:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget fastslår, at hensynet til produktion og beskæftigelse skal gives førsteprioritet i den økonomiske politik, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår ligeledes i forhandlingen.

Det var ordførernes første runde, og jeg skal til orientering gøre opmærksom på, at der foreløbig er indtegnet 17 talere, inden ministrene svarer og vi går til anden runde.

Preben Lange (Grønl.):

Indledningsvis vil jeg gerne bemærke, at det folketingsår, der nu slutter, efter min me-

ning har været stille og roligt omkring de grønlandske anliggender i forhold til sidste år. Det er et tegn på, at kompetencen omkring flere beslutningsprocesser er overført til det grønlandske hjemmestyre i henhold til beslutningerne i hjemmestyrekommissionen og den lovgivning, der deraf fulgte.

Det har dog ikke betydet, at alle det grønlandske folks ønsker om beslutningskompetencen er opnået, men det viser, at hjemmestyret er i færd med at planlægge realisationerne af de nye opgaver, og at hjemmestyret vil løse opgaverne efter de retningslinjer, landstinget fremover vil udstikke.

Jeg vil gerne ved denne lejlighed udtrykke tilfredshed med den holdning, regeringen har udvist over for landsstyrets ønske om en ny folkeafstemning i Grønland om vort tilhørsforhold til De europæiske Fællesskaber. Det er ikke ukendt for os, at regeringen helst så, at Grønland forblev i EF, men det forhold, at den ved de indledende forhandlinger med landsstyret har levet op til tidligere løfter og tilsagn, vil jeg gerne her udtrykke vores glæde over.

Samtidig vil jeg også gerne bemærke, at vi i Grønland har konstateret, at regeringen gennem forhandlinger med Canada har forhandlet en overenskomst om miljøet i Davisstrædet, og at man er i gang med at forhandle spørgsmålet om det canadiske Arctic Pilot Project.

I den forbindelse er det mig magtpåliggende at påpege de vanskeligheder, dette projekt kan skabe for en stor del af mine landsmænd, fangerne og fiskerne i det nordvestlige Grønland, som kan blive berørt af projektet, og jeg vil derfor bede regeringen om at have dette for øje ved de videre forhandlinger med de canadiske myndigheder.

Vi har i dette folketingsår fået en ny Grønlandsminister, som har besøgt Grønland i forbindelse med landstingets forårssamling. Vi ser i Grønland frem til et godt samarbejde med den nye minister, og jeg vil i denne forbindelse udtrykke ønsket om, at dette samarbejde må blive lige så godt som det, vi havde med den tidligere minister. Vi følte under hans embedsperiode, at hans hjerte var med os.

Jeg vil også benytte denne lejlighed til at komme ind på de meget store problemer, vi i dag har i den grønlandske boligsektor. Boligområdet er fortsat i statens regie, og det er